ꝑditōnis seruaẗ malus ⁊ ad diem furoris
duceẗ. Quis arguet corā eo vias ei⁹:⁊ que
fecit q̇s reddet illi. Ip̄e ad sepulchra duce
tur:⁊ in ꝯgerie mortuoꝝ vigilabit. Dulcꝭ
fuit glaries coccyti:⁊ post oēm hoīem p⁹
trahet:⁊ an̄ se innumerabiles. Quō igiẗ
consolamini me frustra cū r̄nsio vr̄a repu
gnare ostensa sit veritati:

C.S. Eliphaz arguit iob de opp̄ssione
paupeꝝ ⁊ īmisericordia ⁊ de cōtemptu iu
dicis ⁊ penitenti multa bona ꝓmittit.

A R Espōdēs aūt eliphaz the XXII
manites:dixit. Nū q̇d deo p̄t ꝯpa
ri hō:etiā[cū ꝑfecte fuerit scientie
Quid ꝓdest deo si iustus fueris:aut quid
ei ꝯfers si īmaculata fuerit vita tua. Nū
quid timens arguet te:⁊ veniet tecū ī iu
diciū ⁊ nō ꝓpter maliciā tuā plimā ⁊ infi
nitas iniq̇tates tuas. Abstulisti ei pignus
frm̄ tuoꝝ sine cā ⁊ nudos spoliasti vestibꝫ.
B Aquā lasso nō dedisti ⁊ esurienti subtraxi
sti panē. In fortitudine brachij tui possi
debas terrā:⁊ potētissim⁹ obtinebas eam
Viduas dimisisti vacuas ⁊ lacertos pu
pilloꝝ cōminuisti. Propterea circūdatus
es laq̇is ⁊ cōturbat te formido subita. Et
putabas te tenebras nō visuꝝ:⁊ īpetu aq̄
rū inundantiū nō opp̄ssum iri. An cogi
tas q̄ deus excelsior celo sit:⁊ sup̄ stellaꝝ
verticē sublimeẗ. Et dicis. Quid enim no
uit de⁹. Et q̄si p̄ caliginē iudicat. Nubes
latibulū eius:nec nr̄a ꝯsiderat:⁊ circa car
C dines celi ꝑambulat. Nunq̇d semitā sclo
rum custodire cupis quā calcauerunt viri
iniq̇ qui sublati sunt an̄ tp̄s suū ⁊ fluuius
S.21.b. subuertit fundamentū eoꝝ || Qui dicebāt
deo:recede a nobis. ⁊ quasi nihil possit fa
cere op̄s:estimabant eū cū ille īplesset do
mos eoꝝ bonis. Quoꝝ sn̄ia ꝓcul sit a me.
ps.106. || Videbunt iusti ⁊ letabūẗ:⁊ innocēs sub
sannabit eos. Nōne succisa est erectio eoꝝ
⁊ reliq̇as eoꝝ duorauit ignis. Acq̇esce igr̄
ei:⁊ hēto pacē:⁊ p̄ hec hēbis fructos optios
Suscipe ex ore illius legē:⁊ pone s̄mones
D eius in corde tuo. Si reuersus fueris ad
omnipotentē edificaberis:⁊ longe facies
iniq̇tatē a tabernaculo tuo. Dabit ꝓ terra
silicē:⁊ ꝓ silice torrētes aureos. Eritq̄ om
nipotens ꝯ hostes tuos:⁊ argentū coacer
uabiẗ tibi. Tunc sup̄ omnipotētē delitijs
afflues:⁊ eleuabis ad deū faciē tuam. Ro
gabis eū ⁊ exaudiet te:⁊ vota tua reddes
puerbi. Decernes rem ⁊ veniet tibi:⁊ in vijs tuis
29.d. splendebit lumen. Qui em̄ hūiliatus fue

rit erit in gloria:⁊ q̇ inclinauerit oclos su
os ip̄e saluabitur. Saluabitur innocens
saluabiẗ aūt mūdicia manuum suarum.

C.S. Job r̄ndet se nosse ⁊ timere potē
tiam ⁊ sn̄iam iudicis ⁊ ī iusticia āmbulasse.

R Espōdens aūt iob:ait. XXIII A
Nunc q̇z in amaritudine est s̄mo
meus:⁊ manus plage mee aggra
uata est sup̄ gemitū meū. Quis mihi tri
buat vt ꝯgnoscā ⁊ inueniā illū:⁊ veniā vs
q̄ ad soliū eius. Ponā corā eo iudicium:
⁊ os meū replebo increpatōibꝫ vt sciā v̄ba
q̄ mihi r̄ndeat ⁊ intelligā q̇d loq̇tur mihi
Nolo multa fortitudine ꝯtendat mecum B
nec magnitudis sue mole me p̄mat. Pro
ponat eq̇tatē ꝯ me:⁊ ꝑueniet ad victoriā
iudiciū meū. Si ad orientē iero nō appaꝛet
si ad occidentē nō intelligā eū. Si ad sini
strā:q̇d agam. Nō apprehendā eum. Si
me vertaz ad dexterā:nō videbo illū. Ip̄e C
v̄o scit viā meā:⁊ ꝓbabit me q̄si auꝝ qd̄ p̄
ignē trāsit. Vestigia eius secutus est pes
me⁹:viā ei⁹ custodiui:⁊ nō decliauit ex ea
A mandatis labioꝝ eius nō recessi:⁊ in si
nu meo nō abscondi v̄ba oris eius. Ip̄e ei
solus est ⁊ nemo auertere pōt cogitatōnē
eius:⁊ aīa ei⁹ qd̄cūq̄ voluit hoc fecit. Cū
q̄ expleuerit in me voluntatē suā: et alia
multa similia p̄sto sunt ei. Et idcirco a fa D
cie eius turbatus sum. ⁊ ꝯsiderans eū ti
more sollicitor. Deus molliuit cor meum:
⁊ op̄s ꝯturbauit me. Nō em̄ ꝓpter īminē
tes tenebras:nec faciē meā opuit caligo.

C.S. Alioꝝ iniq̇tates describit iob ⁊ dā
nationem impiorum. XXIIII

A B omipotente nō sunt abscondi A
ta tp̄a:q̇ aūt nouerant eū:igr̄ant
dies illius. Alij terminos trāstule
runt:diripuerūt greges ⁊ pauerunt eos.
Asinū pupilloꝝ abegeẗ ⁊ abstulerūt pro
pignore bouem vidue. Subuerteꝛ̄t pau
perū viam:⁊ oppresserunt pariter māsue
tos terre. Alij q̄si onagri in deserto egredi
untur ad opus suū vigilantesq̄ ad p̄dam
preparant panē liberis. Agrū non suū de
metunt:⁊ vineā eius quē vi opp̄sserāt vin B
demiant. Nudos dimittunt hoīes indu
menta tollentes:quibꝫ nō est opimentū
in frigore quos imbres montiū rigant:et
nō habentes velamen amplexantur lapi
des. Vim fecerunt dep̄dantes pupillos:⁊
vulgū pauperē spoliauerunt. Nudis ⁊ in
cedentibꝫ absq̄ vestitu ⁊ esurientibꝫ tule
runt spicas. Inter aceruos eoꝝ meridia

ti sũt qui calcatis torcularib⁹ sitiunt. De
ciuitatib⁹ fecerunt viros gemere: et aĩa
vulneratoꝝ clamauit: ⁊ deus inultũ abire
nõ patit̃. Ipi fuerũt rebelles lumĩ. Nesci
erunt vias eius: nec reuersi sũt ꝑ semitas
C eius. Mane ꝑmo ꝯsurgit homicida: inter
ficit egenũ ⁊ paupem: ꝑ noctẽ vo erit qua
si fur. Oculus adulteri obseruat caliginem
dicens: nõ me videbit oculus ⁊ opiet vul-
tum suũ. Perfodit in tenebris domos sicut
in die ꝯdixerant sibi: ⁊ ignorauerunt lucẽ
Si subito apparuerit aurora arbitrant̃ vm
brã mortis: ⁊ sic in tenebris q̃si in luce am
bulant. Leuis est sup faciẽ aq̃. Maledicta
sit ps eius in terra: nec ambulet ꝑ viaꝫ vi
neaꝝ. Ad nimiũ calorẽ trãsiet ab aq̃s niui
um: ⁊ vsq; ad inferos pctm̃ illius. Obliui
scatur eius miscdia. Dulcedo illius vermes
D Nõ sit in recordatõe sed ꝯterat̃ sic lignuꝫ
infructuosum. Pauit em̃ sterilẽ q̃ nõ pa
rit: et vidue bñ nõ fecit. Detraxit fortes ĩ
fortitudĩe sua: ⁊ cũ steterit nõ credet vite
apo.2.f. sue || Dedit ei deus locũ pnĩe et ille abutit̃
eo in supbia: oculi aũt eius sunt in vijs il-
lius. Eleuati sunt ad modicũ: ⁊ non subsi
stent: et hũiliabunt̃ sicut oĩa et auferent̃ ⁊ si
cut sũmitates spicaꝝ ꝯterent̃. Q, si non ẽ
ita quis me potest arguere esse mentituꝫ:
et ponere ante deum verba mea.

C.S. Probat baldath ꝙ nemo in ꝯspe
A ctu dei mundus existat. XXV

R Espõdens aũt baldath suites di-
xit. Ptãs et terror apd eũ est. qui
facit ꝯcordiã in sublimib⁹ suis. Nunq̃d ẽ
numerus militũ illiꝰ. Et sup quẽ non sur
S.4.d. get lumen illius || Nunq̃d iustificari põt
homo ꝯpatus deo: aut apparere mundus
natus de muliere. Ecce luna etiã nõ splen
B det et stelle nõ sunt mũde in ꝯspectu eius
q̃to magis hõ putredo: et filiꝰ hoĩs vmis

C.S. Job dicit ꝙ nullũ est do ab hoĩe
adiutoriũ pbet ꝑ eiꝰ magnalia. XXVI

A R Espondens aũt iob: dixit. Cuius
adiutor es: nunq̃d ĩbecillis. Et su
stentas brachiũ eiꝰ q̃ nõ est fortis.
Cui dedisti ꝯsiliũ. Forsitan illi q̃ non ha-
bet sapiam: ⁊ prudentiã tuam ostendisti
B plurimam. Quẽ docere voluisti. Nonne
eum qui fecit spiramentum. Ecce gigan-
tes gemunt sub aquis ⁊ qui habitant cuꝫ
eis. Nudus est infernus corã illo: ⁊ nullũ
est opimentũ ꝑditioni. Qui extẽdit aq̃lo-
nem super vacuũ: ⁊ appendit terram sup
nihilũ. Qui ligat aquas in nubib⁹ suis: vt
nõ erũpant pariter deorsum. Qui tenet vul
tum solij sui: ⁊ expandit super illud nebu-
lam suã. Terminũ circũdedit aquis. vsq;
dum finiantur lux ⁊ tenebre. Colũne celi
cõtremiscunt ⁊ pauent ad nutũ eius. In
fortitudine illius repente maria cõgrega D
ta sunt: ⁊ prudentia eius percussit superbuꝫ
Spũs eius ornauit celos: ⁊ obstetricante
manu eius eductus est coluber tortuosus
Ecce hec ex parte dicta sunt viarũ eiꝰ. Et cũ
vix paruaꝫ stillã s̃monis eius audierimꝰ: q̃s
poterit tonitruũ magnitudĩs illiꝰ ĩtueri.

C.S. De ꝯstãtia ⁊ pfectõe iustitie Job
⁊ parte impij apud dñm. XXVII

A Ddidit q̃ꝫ iob assumens parabolam A
suã: ⁊ dixit. Viuit deus q̃ abstulit
iudiciũ meũ ⁊ oĩps qui ad amari-
tudinẽ adduxit aĩam meã: q: donec sup ẽ
halitus in me ⁊ spũs dei in naribus meis
nõ loquentur labia mea iniquitatem: nec
lingua mea meditabitur mendaciũ. Ab-
sit a me vt iustos vos esse iudicem. Donec
deficiã: nõ recedã ab innocentia mea. Iu
stificationẽ meã quã cepi tenere non dese- Johan.
rã. Neq; em̃ repҏhendit me cor meũ: in oĩ 3.d.
vita mea. Sic impius inimicus meꝰ ⁊ ad B
uersarius meꝰ q̃si iniquus. Que est enim
spes hypocrite si auare rapiat: ⁊ non libe-
ret deus aĩam eius. Nunquid deus au-
diet clamorẽ eius cũ venerit sup eũ angu-
stia. Aut poterit in omnipotente delecta-
ri ⁊ inuocare deũ oĩni tpe. Docebo vos ꝑ
manũ dei q̃ oĩps habeat: nec abscondam. C
Ecce vos oẽs nostis ⁊ q̃d sine cã vana loq̃
mini. Hec est pars hoĩs impij apud deuꝫ
⁊ hereditas violentoꝝ quã ab omnipoten
te suscipient. Si multiplicati fuerint filij
eius: in gladio erunt: ⁊ nepotes eius non
saturabunt̃ pane. Qui reliqui fuerint ex
eo: sepelient̃ in interitu ⁊ vidue illiꝰ nõ plo
rabunt. Si ꝯportauerit q̃si terrã argẽtuꝫ
⁊ sicut lutũ ꝑparauerit vestimenta: ꝑparabit
q̃dem sed iustus vestiget̃ illis: ⁊ argentuꝫ
innocens diuidat. Edificauit sicut tinea do
mũ suã: ⁊ sicut custos fecit vmbraculum. D
|| Diues cũ dormierit nihil secum auferet ps.48.
aperiet oculos suos: ⁊ nihil inueniet. Appre
hendet eum quasi aqua inopia. nocte op-
primet eum tempestas. Tollet eum ventꝰ
vrens ⁊ auferet ⁊ velut turbo rapiet eum
de loco suo. Emittet sup eum ⁊ nõ parcet: de
manu eiꝰ fugiẽs fugiet. stringet sup eũ ma-
nꝰ suas. ⁊ sibilabit sup illũ ĩtuẽs locũ eiꝰ.

C.S. De eccl'a ⁊ synagoga: de inueniẽ-